

Arrest

**nr. 202 637 van 18 april 2018
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1993.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 6 november 2015 en dient op 16 november 2015 een asielaanvraag in.

Op 7 maart 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 25 oktober 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Daga, gelegen in het district Shinwar in de provincie Nangarhar. U bent 22 jaar oud en Pashtoun van etnische origine. U bent gehuwd en vader van een zoon en een dochter. Uw echtgenote en uw kinderen wonen in Daga. U bent nooit naar school geweest en werkte zes jaar in een restaurant in de Marko Bazar.

Tot drie keer toe kwamen de mensen van Daesh 's nachts naar uw huis, aangezien ze wilden dat u met hen zou samenwerken. De eerste nacht verbleef u in het huis van uw schoonvader, de tweede nacht was u op uw werk en de derde keer trok u snel enkele vrouwenkleden aan en slaagde u er op die manier in om veilig uit uw huis te ontsnappen. U kreeg ook een dreigbrief. U besepte op dat moment dat uw veiligheid in Afghanistan niet gegarandeerd kon worden.

De ochtend volgend op hun laatste bezoek bent u Afghanistan ontvlucht.

U kwam na een reis van ongeveer twee maanden aan in België op 6 november 2015, waar u op 16 november 2015 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw Afghaans identiteitsdocument (taskara) neer, en een brief van de malik om uw problemen te bevestigen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, dd. 7 maart 2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er moet te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit het district Shinwar in de provincie Nangarhar in Afghanistan.

In eerste instantie is de geografische kennis van de regio waar u uw hele leven heeft gewoond en gewerkt uiterst beperkt. Wanneer u wordt uitgenodigd om enkele dorpen op te noemen die in de

buurt liggen van het districtscentrum, volgens u gelegen in Ghani Khail, noemt u enkel het dorp van Tariqsha Haji, en beweert u dat er verder geen andere dorpen zijn (CGVS, p. 11,12). Nochtans leert de kaart, die aan het administratief dossier werd toegevoegd, dat uw dorp Daga op korte afstand van het centrum van uw district ligt. Wanneer het CGVS vervolgens enkele dorpen opsomt uit de directe omgeving van de hoofdplaats van uw district, zoals Anar Bagh, Mohammad Gul Khan Jalay of Shair Karai (CGVS, p. 12), antwoordt u telkens dat deze dorpen niet bestaan, hoewel de informatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier, het tegendeel beweert. Over het dorp Amir Kala Galaw heeft u blijkbaar wel gehoord, maar gevraagd iets meer te vertellen over deze plaats, raakt u niet verder dan dat het een bekende plaats is, dat u er nooit geweest bent, u geen verdere informatie heeft, maar enkel weet dat het in de richting van Kepla (Mekka) ligt (CGVS, p. 13). Los van het feit dat het opmerkelijk is dat u niet meer doorleefde informatie weet te geven over een dorp in uw directe omgeving, dient te worden opgemerkt dat u verder in het gehoor het dorp Gulai eveneens in de richting van Kepla situeert (CGVS, p. 22), ook al ligt dit dorp duidelijk in de andere richting van Amir Kala Galaw ten opzichte van Daga. Over de dorpen Arabab Kalay en Moshung Shair Garay, twee dorpen die u tegenkomt op de weg naar de Marko Bazar, uw zogenaamde werkplaats, heeft u eveneens nog nooit gehoord (CGVS, p. 24). Het is duidelijk dat u er niet in slaagt een doorleefd beeld weer te geven over uw onmiddellijke leefomgeving, hetgeen het bijgevolg weinig waarschijnlijk maakt dat Daga en omgeving de plek was waar de eerste 20 jaar van uw leven heeft doorgebracht.

Daarenboven is het weinig geloofwaardig dat u, als inwoner van het district Ghani Khail, blijkbaar niet op de hoogte zou zijn dat dit district ook de naam Shinwar draagt. Verschillende bronnen in het administratief dossier en ook uw eigen taskara wijzen er immers duidelijk op dat beide benamingen voor het district gangbaar zijn. Wanneer u de vraag gesteld wordt of u een andere naam weet voor het district Ghani Khail, zegt u immers dat er geen andere naam bestaat voor dit beroemde district (CGVS, p. 16). Gevraagd wat u weet over het district Shinwar, beweert u dat het district Shinwar een verzameling is van verschillende districten, waarvan Ghani Kail het beroemdste district is, informatie die niet strookt met onze kaarten toegevoegd aan het administratief dossier. Bovendien beweert u het ene moment dat Shinwar uit zes districten bestaat (CGVS, p. 36) en het andere moment heeft u het over vier districten (CGVS, p. 26). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt naar de verschillende districten die grenzen aan uw district, noemt u Durbaba, Mamand – waarmee u waarschijnlijk naar Mohammad Dara wilt verwijzen -, Batikot, noemt u verkeerdelijk Basawail, en laat u het na Achin en Nazyan te vermelden (CGVS, p. 26). Later tijdens het gehoor blijkt echter dat u wel degelijk weet dat Achin een district is, het district Nazyan daarentegen catalogeert u verkeerdelijk als een dorp nabij “Mamand” (CGVS, p. 36). Gevraagd of u zeker bent dat er geen andere districten grenzen, noemt u nog Abdil Kheil en Deh Bala op (CGVS, p. 26), hoewel uit de kaart toegevoegd aan het administratief dossier duidelijk blijkt dat Deh Bala geen grens heeft met uw district en er in de naam Abdil Kheil geen district herkend kan worden (CGVS, p. 26). Ook weet u niet welke districten u doormoet om vanuit uw district naar Jalalabad te raken, hetgeen vreemd is voor iemand die beweert zeven jaar gewerkt te hebben in de buurt van een busstation waaruit de bussen naar Jalalabad vertrekken (CGVS, p. 31,36). Uw tegenstrijdige en foutieve verklaringen over uw eigen district en de districten in uw omgeving, doen vermoeden dat u een poging onderneemt om ingestudeerde kennis te reproduceren, veeleer dan een doorleefde beschrijving te geven van uw persoonlijke leefomgeving.

Gevraagd te vertellen over incidenten die hebben plaatsgevonden in uw district, haalt u zelf twee incidenten aan die hebben plaatsgevonden, een drie jaar terug en een ander zeven jaar geleden. U voegt eraan toe dat naast die twee voorvallen er geen andere incidenten plaats vonden in uw district (CGVS, p.13,14). Het is opmerkelijk dat u geen andere incidenten aanhaalt en wanneer u op het einde van het gehoor nogmaals uitdrukkelijk de vraag wordt gesteld of u weet heeft van andere incidenten, antwoordt u eveneens van niet (CGVS, p. 36). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat in het jaar 2013 een aanslag heeft plaats gevonden in uw district, waarbij zeven vrouwen en zeven kinderen zijn omgekomen. Ook vond er een maand voor uw vertrek een schoonmaakoperatie in uw district plaats, die tien opstandelingen het leven kostte. Eerder dat jaar veroordeelden stamouderen een militaire operatie tegen Daesh in uw district omdat vooral burgerslachtoffers gemaakt werden. Verwacht kan worden dat u zich deze gebeurtenissen ook zou herinneren op het moment dat u wordt uitgenodigd te vertellen over incidenten die in uw district hebben plaatsgevonden, hetgeen duidelijk niet aan de orde is. Ook over incidenten die hebben plaatsgevonden in de Makro bazaar, een plaats waar u toch gedurende zeven jaar werkzaam was, heeft u ook geen enkel idee (CGVS, p. 22-23). Nochtans blijkt uit de informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, dat er wel degelijk incidenten plaats vonden. Zo kwam in 2013 een burger om het leven toen een bom verstopt in een tv-toestel ontplofte. In datzelfde jaar werden twee mannen ontvoerd in Marko, terwijl een jaar eerder vier mensen gewond raakten toen een politievoertuig op een mijn reed. Zo'n twee

maanden voor uw vertrek werd de voormalige secretaris van de provinciale raad neergeschoten nabij uw werkplaats. Van al deze informatie over incidenten die gebeurden in of vlakbij uw werkplaats in de periode dat u er effectief aan het werk was zou u wel op de hoogte moeten zijn. Opmerkelijk is ook dat u wel een uiterst summiere kennis bezit over het bestaan van een militaire basis in Mohammud Dara district (CGVS, p. 25), maar u blijkbaar nog nooit heeft gehoord over een militaire basis die in uw eigen district gelegen is (CGVS, p. 27). Het feit niet op de hoogte te zijn van het bestaan van deze militaire basis in uw eigen district, en bijgevolg ook niet over de aanslag die er in 2014 heeft plaatsgevonden en aan een soldaat het leven heeft gekost, tonen aan dat u in deze periode niet woonde en werkte in het district dat u naar eigen zeggen nooit heeft verlaten (CGVS, p. 15).

Ook is het opmerkelijk dat u, als inwoner van de provincie Nangarhar, niet meer informatie kunt geven over de opkomst van Daesh in uw regio. U beweert dat het enige verschil tussen Daesh en taliban is, dat ze blijkbaar niet overeen komen, en op de vraag of u nog andere verschillen kent, verbaast uw onverschillig antwoord, namelijk 'hoe kan ik dat nu weten?' (CGVS, p. 17). Gevraagd naar wat u weet over het ontstaan van Daesh in uw regio, vraagt u zich alweer af wat u daarop kan zeggen, behalve dat ze er zijn (CGVS, p. 17). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt de opkomst van Daesh in de tijd te situeren, blijkt ook dat niet te lukken. Ze zijn er reeds lange tijd, toen u aan het werk was, meer kunt u er niet over zeggen. Gevraagd of u met lange tijd zes tot zeven jaar, de periode van uw tewerkstelling in de Marko Bazaar, bedoelt, antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 17). Dit strookt echter totaal niet met de informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier, waarin beschreven staat dat er pas in de zomer van 2014 sprake is van Daesh in Afghanistan. Bovendien is er sprake van verschillende gevechten tussen taliban en Daesh in juni 2015 in het district Shinwar, net voor uw vertrek uit uw dorp. Verwacht zou worden dat u bijgevolg toch iets doorleefder over deze periode zou kunnen vertellen, mocht u effectief op dat moment nog in uw district geweest zijn. Gevraagd vervolgens naar belangrijke Daeshcommandanten, weet u enkel de naam Sefat op te werpen, maar weet u totaal niet waarom hij precies gekend is (CGVS, p. 18). Gevraagd naar belangrijke talibancommandanten, kunt u alweer enkel één naam geven, namelijk Saberjan, maar buiten het feit dat u zijn naam kent, weet u niets meer over deze, volgens u, bekende persoon uit uw dorp (CGVS, p. 18). Het feit dat u er op geen enkele manier in slaagt een doorleefd relaas te geven over de opkomst van Daesh, de problemen met de taliban en hun lokale commandanten, maken het niet geloofwaardig dat u daadwerkelijk uit deze regio afkomstig bent.

Ook uw relaas over uw reisweg van Daga naar Kabul weet niet te overtuigen. Zo slaagt u er totaal niet in om te vertellen op welke manier u van Daga naar Kabul bent gereisd, hoewel mag verwacht worden dat deze reis toch een zekere indruk op u zou hebben nagelaten (CGVS, p. 35). Ook al betaalde u zelf de reis, niet, dan nog kan er verwacht worden dat er toch iets zou bijgebleven zijn over de reisweg, hetgeen duidelijk niet het geval is. Het enige wat u zich wel nog herinnert is dat u om acht of negen uur bent vertrokken, vier uur heeft gereden, en vervolgens om tien uur bent aangekomen in Kabul (CGVS, p. 35), hetgeen uw geloofwaardigheid niet echt ten goede komt. Als erop aangedrongen wordt dat u toch tracht de door u gevolgde weg naar Kabul te beschrijven blijkt het voor u een onmogelijke opgave. U bevestigt dan ook dat u niets kan vertellen over het traject dat u aflegde tot Kabul (CGVS, p.35). Dat er u helemaal niets is bijgebleven van uw eerste en enige rit naar Kabul kan moeilijk aanvaard worden.

Daarenboven heeft u ook niet aannemelijk gemaakt dat u afkomstig bent uit een landbouwomgeving. Het is immers weinig geloofwaardig dat de oudste zoon van een landbouwer de eerste veertien jaar van zijn leven vulde met niets doen en eten (CGVS, p. 5). U zegt immers enerzijds dat u niet naar school ging omdat u moest werken (CGVS, p. 5), maar anderzijds zegt u dat u tot uw veertiende niets heeft gedaan, enkel wat rondhangen met uw vader (CGVS, p. 5). Gevraagd wat uw taken waren op de velden van uw vader, beweert u alweer dat u hem niet mocht helpen (CGVS, p. 6). Nochtans geeft u zelf aan dat jongens vanaf de leeftijd van acht jaar aan het werk kunnen worden gezet (CGVS, p.30). Uw uitspraak dat u niet naar school kon omdat u moest werken valt niet te verzoenen met uw bewering dat u niet mocht werken van uw vader. Gevraagd om te vertellen wat u weet over de teelt van maïs, is het opmerkelijk dat u verschillende keren benadrukt dat u het niet zelf deed, dat u niet naar het veld ging en u zelf niets deed op het veld, maar dat u wel de maanden weet te benoemen waarin maïs wordt geteeld en geoogst (CGVS, p. 7), hetgeen een zeer ingestudeerd karakter aantoont over de landbouwactiviteiten in uw directe omgeving. Ook gevraagd naar de teelt van aardappelen en tomaten, valt u steeds in de herhaling dat u er zelf niets van weet en dat uw vader het deed (CGVS, p. 8). Ook over de andere activiteiten van uw vader, namelijk het transport van bakstenen, weet u geen verdere verklaringen af te leggen. Alweer beweert u niets te kunnen zeggen over zijn job, enkel dat hij werkte, maar dat u voor de rest niets meer weet (CGVS, p. 9). Gevraagd naar een beschrijving van zijn

tractor, weet u enkel dat het een grote was en gemaakt in Japan, maar het merk zelf is u blijkbaar ook ontgaan (CGVS, p. 9). U weet bijgevolg op geen enkele manier te overtuigen dat u werkelijk de zoon van een landbouwer bent, hetgeen bevestigt dat u ook niet bent opgegroeid in het rurale Shinwar.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Shinwar gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Shinwar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 7 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor op dd. 7 maart 2017 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. Desalniettemin bleef u vasthouden aan uw voorgehouden verblijf in Shinwar.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op

een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststelling niets wijzigen. De brief van de malik en uw taskara kunnen het geloof in uw verblijf in Shinwar immers niet herstellen. Uw taskara vormt immers slechts een bewijs van uw identiteit maar geeft geen inkijk in uw verblijfplaatsen voor uw vertrek uit Afghanistan. Bovendien kunnen documenten enkel geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen, zoals hierboven reeds aangetoond, duidelijk niet het geval is. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, “o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel” en van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève). Tevens is de verzoekende partij van oordeel dat er *in casu* sprake is van een manifeste appreciatiefout, alsook een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middel als volgt toe:

“Vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951.

Ten onrechte weigerde het CGVS om de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen.

Het CGVS stelt verkeerdelijk dat uit de verklaringen van verzoeker niet kan worden afgeleid dat hij voldoet aan de criteria zoals vastgelegd in de conventie van Genève.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS heeft beslist, bevatten de verklaringen van verzoeker wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951.

Verzoeker loopt wel degelijk gevaar in Afghanistan.

Verzoeker vreest het slachtoffer te zullen worden van een afrekening door Daesh omdat hij weigerde in te gaan op hun eisen om zich bij hen aan te sluiten voor de jihad.

Verzoeker vreest dat hij tegen dergelijke feiten (wraakacties vanwege Daesh) niet zal kunnen rekenen op een afdoende bescherming van de Afghaanse autoriteiten.

Tijdens zijn gehoor op het CGVS dd. 7 maart 2017 had verzoeker wel degelijk op een afdoende wijze kunnen aantonen dat zijn leven in gevaar is in Afghanistan.

Het CGVS heeft ten onrechte de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen in vraag gesteld.

Verzoeker is het oneens met de gronden waarop het CGVS zich had gebaseerd om hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren.

Verzoekers problemen worden ten onrechte geringschat.

Verzoekers problemen van vervolgingen door Daesh en zijn angst om het slachtoffer te worden van represailles, zijn in het concrete geval van verzoeker, wel degelijk ernstig.

Uit de verklaringen van verzoeker is gebleken dat Daesh niet aarzelt om geweld te gebruiken wat maakt dat verzoeker steeds in onveiligheid zal blijven leven in Afghanistan.

In Afghanistan voelt verzoeker zich aan zijn lot overgelaten.

De omstandigheden waarin verzoeker in Afghanistan leefde, waren wel degelijk van die aard dat hij genoodzaakt was om een drastische beslissing te nemen en het land te verlaten.

Eén en ander is duidelijk gebleken uit zijn verklaringen op het CGVS.

Het CGVS heeft geen , minstens te weinig rekening gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse alsook met de persoonlijkheid, zijn relatief jonge leeftijd , en het profiel (ongeschoolde landbouwerzoon) van verzoeker.

Voor verzoeker is het onmogelijk om op normale manier in Afghanistan te leven.

Gezien de persoonlijke en concrete situatie waarin hij zich bevindt, is een verder verblijf in Afghanistan voor verzoeker onhoudbaar en uitzichtloos.

Uit zijn gehoor dd. 7 maart 2017 is gebleken dat verzoeker, die (zoals voormeld) ongeschoold is, wel degelijk een voldoende duidelijk zicht heeft geboden over zijn levensomstandigheden in het dorp Daga de voorbije jaren ; zijn geboorteplaats, de regio waar hij is opgegroeid , de macht van de lokale Taliban, de groter wordende macht van Daesh, zijn werk als keukenhulp in een lokaal restaurant in de Marko Bazar, het werk van zijn vader als tractor-bestuurder , de bedreigingen door Daesh etc.

De motivering in de bestreden beslissing, staat hiermee in contrast.

De diverse correcte en eensluidende antwoorden die verzoeker tijdens zijn gehoor wél wist te geven op specifieke kennisvragen aangaande zijn herkomstregio en profiel, worden ten onrechte doodgezwegen in de weigeringsbeslissing.

Het is opmerkelijk dat het CGVS in de bestreden beslissing daarover met geen woord rept.

Uiteraard gaat het niet op om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te kiezen waarop verzoeker misschien een incoherent of onvoldoende antwoord heeft gegeven en te zwijgen over de meerdere andere kennisvragen waarop verzoeker wél een overtuigend antwoord heeft gegeven.

Het CGVS gaat uiterst selectief tewerk , enkel maar in het nadeel van verzoeker.

Hiermee bewijst het CGVS dat zij in dit concrete dossier geen blijk heeft gegeven van behoorlijk en zorgvuldig bestuur.

Het CGVS heeft bij het nemen van haar beslissing geen rekening gehouden met verzoekers ongeschooldheid ; met zijn relatief jonge leeftijd en met het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in Afghanistan en zijn gehoor op het CGVS.

In dat opzicht stelt het CGVS de oprechtheid van verzoekers verklaringen ten onrechte in vraag om reden dat verzoeker te weinig duidelijkheid zou hebben verschaft over zijn feitelijke herkomst.

De door het CGVS geciteerde gebrekkige kennis en tegenstrijdigheden kunnen in het geval van verzoeker niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in zijn verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

De toelichting die verzoeker aan de dossierbehandelaar gaf telkens als hij werd gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de dossierbehandelaar zich bedenkingen had gemaakt, was wel degelijk aannemelijk en niet a priori ongeloofwaardig.

De hoeveelheid verklaringen van verzoeker zoals afgelegd tijdens zijn gehoor dd. 7 maart 2017 op het CGVS die wél voldoende duidelijk waren en die wél onderling corresponderden, zelfs in de kleinste details, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die misschien, op enkele onderdelen, niet onderling overeenkwamen.

Tijdens zijn gehoor op het CGVS was duidelijk gebleken dat verzoeker op een overtuigende en doorleefde manier over zijn herkomst en over de feiten had verteld.

Het CGVS heeft verzoekers herkomst alsook de moeilijkheden die verzoeker wel degelijk heeft gekend met Daesh, fout ingeschat.

Verzoeker wilt benadrukken dat zijn verklaringen over de moeilijkheden met Daesh, wel degelijk eerlijk waren.

Het CGVS heeft tenslotte ten onrechte geen rekening gehouden met de traumatische ervaringen die verzoeker had opgelopen in Afghanistan.

Na de doodsb bedreigingen van Daesh, had hij vervolgens zijn familie moeten achterlaten om te vluchten naar een voor hem onbekende bestemming.

Deze traumatische ervaringen konden wel degelijk een redelijke verklaring bieden voor het feit dat verzoeker in de maanden die daarop volgden de gebeurtenissen heeft trachten te verwerken, uiteraard op zijn eigen manier.

Het is algemeen geweten dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid.

Uit verzoekers gehoor dd. 7 maart 2017 is voldoende gebleken dat hij zijn herkomst uit het dorp Daga in het district Shinwar in de provincie Nangarhar alsook zijn asielrelaas afdoende heeft toegelicht en voldoende elementen heeft aangehaald die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Twijfels over bepaalde aspecten van verzoekers relaas ontslaan het CGVS niet van haar opdracht en onderzoeksplicht om verzoekers vrees voor vervolging grondig te toetsen.

Verzoeker blijft ervan overtuigd dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan het voorwerp zal uitmaken van een persoonsgerichte vervolging.

*Volgens verzoeker schendt het CGVS de zorgvuldigheidsverplichting door geen **grondig** onderzoek te voeren naar de elementen die hij in het kader van zijn asielaanvraag heeft aangehaald.*

Bij het voorbereiden van het dossier en het nemen van haar beslissing is het CGVS onzorgvuldig te werk gegaan.

In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoeker moeten volstaan om hem minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoeker.

Reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (subsidiare bescherming)

Artikel 48/4 §2 c) : ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Ten eerste vreest verzoeker dat zijn leven ernstig bedreigd is als gevolg van het bestaande willekeurige geweld in Afghanistan wegens het aan de gang zijnde binnenlands gewapend conflict.

De argumenten waarop het CGVS zich i.c. baseert om verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus af te wijzen, zijn niet overtuigend.

Zelfs als het CGVS meent dat verzoekers asielrelaas niet beantwoordt aan de criteria van de Vluchtelingenconventie dan nog had het CGVS , in het kader van verzoekers asielaanvraag, hem het subsidiair beschermingsstatuut kunnen en moeten verlenen.

Verzoeker is afkomstig uit Daga, in het district Shinwar , een regio waar een verhoogd risico bestaat om het slachtoffer van willekeurig geweld te kunnen worden.

Ten tweede zal voor verzoeker persoonlijk een terugkeer naar zijn regio in Afghanistan na een langdurige afwezigheid in het buitenland, op zich reeds een grote aandacht trekken van de plaatselijke bevolking met alle verhoogde veiligheidsrisico's van dien voor hemzelf.

Dit gegeven op zich maakt het dat verzoekers persoonlijke situatie in Afghanistan hoedanook uitzichtloos is bij een terugkeer.

Verzoeker vreest dat hij hierdoor een ernstig risico loopt op o.a. een ontvoering hetzij een afrekening.

Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende deze problemen erkend die verzoeker ondervindt in Afghanistan.

Verzoeker kan dan ook niet meer terugkeren naar Afghanistan alwaar hij geen normaal leven zal kunnen leiden.

Het is voor hem overduidelijk dat zijn veiligheid aldaar momenteel nog niet gegarandeerd is.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Om al de hierboven aangehaalde redenen dient derhalve de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te worden vernietigd."

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het

dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom de verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU). Bijgevolg dienen de artikelen 48/6 en 48/7 in het licht van deze Unierechtelijke bepaling gelezen te worden.

Uit een samenlezing van de voormelde bepalingen volgt dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

De met het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van een verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze beoordeling verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De tweede fase betreft daarentegen de beoordeling in rechte van deze gegevens, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Hierbij moet overeenkomstig artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, naast de door verzoeker om internationale bescherming afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, onder meer rekening worden gehouden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Voorts dient er ook rekening te worden gehouden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van betrokkene, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. X). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker om internationale bescherming bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“§ 4. Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten geen bevestiging indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.4. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.4.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

Aangezien de verzoekende partij verklaart geboren te zijn in het dorp Daga gelegen in het district Shinwar van de provincie Nangarhar en daar tot aan haar komst naar België te hebben verbleven, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij daadwerkelijk van deze regio in Afghanistan afkomstig is en er jaren verbleven heeft. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerd regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Haar werden meerdere vragen gesteld waarmee gepeild werd naar haar kennis aangaande elementen behorende tot haar onmiddellijke leefomgeving in Afghanistan. Haar kennis is echter ontoereikend.

In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers beweerd herkomst uit het district Shinwar van de provincie Nangarhar, noch aan zijn bewering afkomstig te zijn uit een rurale omgeving. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“In eerste instantie is de geografische kennis van de regio waar u uw hele leven heeft gewoond en gewerkt uiterst beperkt. Wanneer u wordt uitgenodigd om enkele dorpen op te noemen die in de buurt liggen van het districtscentrum, volgens u gelegen in Ghani Khail, noemt u enkel het dorp van Tariqsha Haji, en beweert u dat er verder geen andere dorpen zijn (CGVS, p. 11,12). Nochtans leert de kaart, die aan het administratief dossier werd toegevoegd, dat uw dorp Daga op korte afstand van het centrum van uw district ligt. Wanneer het CGVS vervolgens enkele dorpen opsomt uit de directe omgeving van de hoofdplaats van uw district, zoals Anar Bagh, Mohammad Gul Khan Jalay of Shair Karai (CGVS, p. 12), antwoordt u telkens dat deze dorpen niet bestaan, hoewel de informatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier, het tegendeel beweert. Over het dorp Amir Kala Galaw heeft u blijkbaar wel gehoord, maar gevraagd iets meer te vertellen over deze plaats, raakt u niet verder dan dat het een bekende plaats is, dat u er nooit geweest bent, u geen verdere informatie heeft, maar enkel weet dat het in de richting van Kepla (Mekka) ligt (CGVS, p. 13). Los van het feit dat het opmerkelijk is dat u niet meer doorleefde informatie weet te geven over een dorp in uw directe omgeving, dient te worden opgemerkt dat u verder in het gehoor het dorp Gulai eveneens in de richting van Kepla situeert (CGVS, p. 22), ook al ligt dit dorp duidelijk in de andere richting van Amir Kala Galaw ten opzichte van Daga. Over de dorpen Arabab Kalay en Moshung Shair Garay, twee dorpen die u tegenkomt op de weg naar de Marko Bazar, uw zogenaamde werkplaats, heeft u eveneens nog nooit gehoord (CGVS, p. 24). Het is duidelijk dat u er niet in slaagt een doorleefd beeld weer te geven over uw onmiddellijke leefomgeving, hetgeen het bijgevolg weinig waarschijnlijk maakt dat Daga en omgeving de plek was waar de eerste 20 jaar van uw leven heeft doorgebracht.

Daarenboven is het weinig geloofwaardig dat u, als inwoner van het district Ghani Khail, blijkbaar niet op de hoogte zou zijn dat dit district ook de naam Shinwar draagt. Verschillende bronnen in het administratief dossier en ook uw eigen taskara wijzen er immers duidelijk op dat beide benamingen voor het district gangbaar zijn. Wanneer u de vraag gesteld wordt of u een andere naam weet voor het district Ghani Khail, zegt u immers dat er geen andere naam bestaat voor dit beroemde district (CGVS, p. 16). Gevraagd wat u weet over het district Shinwar, beweert u dat het district Shinwar een

verzameling is van verschillende districten, waarvan Ghani Kail het beroemdste district is, informatie die niet strookt met onze kaarten toegevoegd aan het administratief dossier. Bovendien beweert u het ene moment dat Shinwar uit zes districten bestaat (CGVS, p. 36) en het andere moment heeft u het over vier districten (CGVS, p. 26). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt naar de verschillende districten die grenzen aan uw district, noemt u Durbaba, Mamand – waarmee u waarschijnlijk naar Mohammad Dara wilt verwijzen -, Batikot, noemt u verkeerdelijk Basawail, en laat u het na Achin en Nazyan te vermelden (CGVS, p. 26). Later tijdens het gehoor blijkt echter dat u wel degelijk weet dat Achin een district is, het district Nazyan daarentegen catalogeert u verkeerdelijk als een dorp nabij “Mamand” (CGVS, p. 36). Gevraagd of u zeker bent dat er geen andere districten grenzen, noemt u nog Abdil Kheil en Deh Bala op (CGVS, p. 26), hoewel uit de kaart toegevoegd aan het administratief dossier duidelijk blijkt dat Deh Bala geen grens heeft met uw district en er in de naam Abdil Kheil geen district herkend kan worden (CGVS, p. 26). Ook weet u niet welke districten u doormoet om vanuit uw district naar Jalalabad te raken, hetgeen vreemd is voor iemand die beweert zeven jaar gewerkt te hebben in de buurt van een busstation waaruit de bussen naar Jalalabad vertrekken (CGVS, p. 31,36). Uw tegenstrijdige en foutieve verklaringen over uw eigen district en de districten in uw omgeving, doen vermoeden dat u een poging onderneemt om ingestudeerde kennis te reproduceren, veeleer dan een doorleefde beschrijving te geven van uw persoonlijke leefomgeving.

Gevraagd te vertellen over incidenten die hebben plaatsgevonden in uw district, haalt u zelf twee incidenten aan die hebben plaatsgevonden, een drie jaar terug en een ander zeven jaar geleden. U voegt eraan toe dat naast die twee voorvallen er geen andere incidenten plaats vonden in uw district (CGVS, p.13,14). Het is opmerkelijk dat u geen andere incidenten aanhaalt en wanneer u op het einde van het gehoor nogmaals uitdrukkelijk de vraag wordt gesteld of u weet heeft van andere incidenten, antwoordt u eveneens van niet (CGVS, p. 36). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat in het jaar 2013 een aanslag heeft plaats gevonden in uw district, waarbij zeven vrouwen en zeven kinderen zijn omgekomen. Ook vond er een maand voor uw vertrek een schoonmaakoperatie in uw district plaats, die tien opstandelingen het leven kostte. Eerder dat jaar veroordeelden stamouders een militaire operatie tegen Daesh in uw district omdat vooral burgerslachtoffers gemaakt werden. Verwacht kan worden dat u zich deze gebeurtenissen ook zou herinneren op het moment dat u wordt uitgenodigd te vertellen over incidenten die in uw district hebben plaatsgevonden, hetgeen duidelijk niet aan de orde is. Ook over incidenten die hebben plaatsgevonden in de Makro bazaar, een plaats waar u toch gedurende zeven jaar werkzaam was, heeft u ook geen enkel idee (CGVS, p. 22-23). Nochtans blijkt uit de informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, dat er wel degelijk incidenten plaats vonden. Zo kwam in 2013 een burger om het leven toen een bom verstoopt in een tv-toestel ontplofte. In datzelfde jaar werden twee mannen ontvoerd in Marko, terwijl een jaar eerder vier mensen gewond raakten toen een politievoertuig op een mijn reed. Zo'n twee maanden voor uw vertrek werd de voormalige secretaris van de provinciale raad neergeschoten nabij uw werkplaats. Van al deze informatie over incidenten die gebeurden in of vlakbij uw werkplaats in de periode dat u er effectief aan het werk was zou u wel op de hoogte moeten zijn. Opmerkelijk is ook dat u wel een uiterst summiere kennis bezit over het bestaan van een militaire basis in Mohammad Dara district (CGVS, p. 25), maar u blijkbaar nog nooit heeft gehoord over een militaire basis die in uw eigen district gelegen is (CGVS, p. 27). Het feit niet op de hoogte te zijn van het bestaan van deze militaire basis in uw eigen district, en bijgevolg ook niet over de aanslag die er in 2014 heeft plaatsgevonden en aan een soldaat het leven heeft gekost, tonen aan dat u in deze periode niet woonde en werkte in het district dat u naar eigen zeggen nooit heeft verlaten (CGVS, p. 15).

Ook is het opmerkelijk dat u, als inwoner van de provincie Nangarhar, niet meer informatie kunt geven over de opkomst van Daesh in uw regio. U beweert dat het enige verschil tussen Daesh en taliban is, dat ze blijkbaar niet overeen komen, en op de vraag of u nog andere verschillen kent, verbaast uw onverschillig antwoord, namelijk 'hoe kan ik dat nu weten?' (CGVS, p. 17). Gevraagd naar wat u weet over het ontstaan van Daesh in uw regio, vraagt u zich alweer af wat u daarop kan zeggen, behalve dat ze er zijn (CGVS, p. 17). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt de opkomst van Daesh in de tijd te situeren, blijkt ook dat niet te lukken. Ze zijn er reeds lange tijd, toen u aan het werk was, meer kunt u er niet over zeggen. Gevraagd of u met lange tijd zes tot zeven jaar, de periode van uw tewerkstelling in de Marko Bazaar, bedoelt, antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 17). Dit strookt echter totaal niet met de informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier, waarin beschreven staat dat er pas in de zomer van 2014 sprake is van Daesh in Afghanistan. Bovendien is er sprake van verschillende gevechten tussen taliban en Daesh in juni 2015 in het district Shinwar, net voor uw vertrek uit uw dorp. Verwacht zou worden dat u bijgevolg toch iets doorleefder over deze periode zou kunnen vertellen, mocht u effectief op dat moment nog in uw district geweest zijn. Gevraagd vervolgens naar belangrijke Daeshcommandanten, weet u enkel de naam Sefat op te werpen, maar weet u totaal niet

waarom hij precies gekend is (CGVS, p. 18). Gevraagd naar belangrijke talibancommandanten, kunt u alweer enkel één naam geven, namelijk Saberjan, maar buiten het feit dat u zijn naam kent, weet u niets meer over deze, volgens u, bekende persoon uit uw dorp (CGVS, p. 18). Het feit dat u er op geen enkele manier in slaagt een doorleefd relaas te geven over de opkomst van Daesh, de problemen met de taliban en hun lokale commandanten, maken het niet geloofwaardig dat u daadwerkelijk uit deze regio afkomstig bent.

Ook uw relaas over uw reisweg van Daga naar Kabul weet niet te overtuigen. Zo slaagt u er totaal niet in om te vertellen op welke manier u van Daga naar Kabul bent gereisd, hoewel mag verwacht worden dat deze reis toch een zekere indruk op u zou hebben nagelaten (CGVS, p. 35). Ook al betaalde u zelf de reis, niet, dan nog kan er verwacht worden dat er toch iets zou bijgebleven zijn over de reisweg, hetgeen duidelijk niet het geval is. Het enige wat u zich wel nog herinnert is dat u om acht of negen uur bent vertrokken, vier uur heeft gereden, en vervolgens om tien uur bent aangekomen in Kabul (CGVS, p. 35), hetgeen uw geloofwaardigheid niet echt ten goede komt. Als erop aangedrongen wordt dat u toch tracht de door u gevolgde weg naar Kabul te beschrijven blijkt het voor u een onmogelijke opgave. U bevestigt dan ook dat u niets kan vertellen over het traject dat u aflegde tot Kabul (CGVS, p.35). Dat er u helemaal niets is bijgebleven van uw eerste en enige rit naar Kabul kan moeilijk aanvaard worden.

Daarenboven heeft u ook niet aannemelijk gemaakt dat u afkomstig bent uit een landbouwomgeving. Het is immers weinig geloofwaardig dat de oudste zoon van een landbouwer de eerste veertien jaar van zijn leven vulde met niets doen en eten (CGVS, p. 5). U zegt immers enerzijds dat u niet naar school ging omdat u moest werken (CGVS, p. 5), maar anderzijds zegt u dat u tot uw veertiende niets heeft gedaan, enkel wat rondhangen met uw vader (CGVS, p. 5). Gevraagd wat uw taken waren op de velden van uw vader, beweert u alweer dat u hem niet mocht helpen (CGVS, p. 6). Nochtans geeft u zelf aan dat jongens vanaf de leeftijd van acht jaar aan het werk kunnen worden gezet (CGVS, p.30). Uw uitspraak dat u niet naar school kon omdat u moest werken valt niet te verzoenen met uw bewering dat u niet mocht werken van uw vader. Gevraagd om te vertellen wat u weet over de teelt van maïs, is het opmerkelijk dat u verschillende keren benadrukt dat u het niet zelf deed, dat u niet naar het veld ging en u zelf niets deed op het veld, maar dat u wel de maanden weet te benoemen waarin maïs wordt geteeld en geoogst (CGVS, p. 7), hetgeen een zeer ingestudeerd karakter aantoont over de landbouwactiviteiten in uw directe omgeving. Ook gevraagd naar de teelt van aardappelen en tomaten, valt u steeds in de herhaling dat u er zelf niets van weet en dat uw vader het deed (CGVS, p. 8). Ook over de andere activiteiten van uw vader, namelijk het transport van bakstenen, weet u geen verdere verklaringen af te leggen. Alweer beweert u niets te kunnen zeggen over zijn job, enkel dat hij werkte, maar dat u voor de rest niets meer weet (CGVS, p. 9). Gevraagd naar een beschrijving van zijn tractor, weet u enkel dat het een grote was en gemaakt in Japan, maar het merk zelf is u blijkbaar ook ontgaan (CGVS, p. 9). U weet bijgevolg op geen enkele manier te overtuigen dat u werkelijk de zoon van een landbouwer bent, hetgeen bevestigt dat u ook niet bent opgegroeid in het rurale Shinwar.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Shinwar gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Shinwar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in voorliggend verzoekschrift voorts geen ernstige poging onderneemt om de voorgaande motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partij toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter in gebreke blijft.

Het bij de verzoekende partij vastgestelde gebrek aan fundamentele kennis aangaande haar voorgehouden regio van herkomst is niet te wijten aan haar persoonlijkheid of relatief jeugdige leeftijd. Waar de verzoekende partij wijst op haar profiel van ongeschoolde landbouwerzoon, merkt de Raad op

dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen terecht van oordeel is dat zij dit profiel niet aannemelijk maakt, op grond van hoger weergegeven vaststellingen die de verzoekende partij ongemoeid laat in haar verzoekschrift. Ook het gegeven dat er op het ogenblik van het gehoor op het Commissariaat-generaal reeds enige tijd was verstreken sinds verzoekers voorgehouden vertrek uit Afghanistan doet geen afbreuk aan bovenvermelde pertinente motieven van de bestreden beslissing.

De Raad volgt de verzoekende partij evenmin in zoverre zij voorhoudt dat traumatische ervaringen die zij in Afghanistan zou hebben opgedaan de vastgestelde vaagheden, fouten en lacunes kunnen verklaren. De verzoekende partij legt geen medische attesten voor waaruit kan blijken dat haar oordeelsvermogen ten gevolge van een opgelopen trauma dermate is aangetast dat zij niet in staat zou zijn om correcte en volledige verklaringen af te leggen in het kader van haar aanvraag tot internationale bescherming. Daarenboven heeft de verzoekende partij noch haar advocaat tijdens het gehoor gewezen op een dermate psychische problematiek dat zij niet in staat zou zijn om eenvoudige vragen waarmee gepeild wordt naar haar herkomst naar behoren te beantwoorden. De verzoekende partij laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerde trauma haar verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont zij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. De Raad merkt in dit verband nog op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. X).

Waar de verzoekende partij op algemene wijze stelt dat in de bestreden beslissing met geen woord wordt gerept over diverse correcte en eensluidende antwoorden die zij zou hebben gegeven op specifieke kennisvragen aangaande haar herkomstregio en profiel, doet zij geen afbreuk aan het geheel van concrete en pertinente motieven op basis waarvan aan haar voorgehouden profiel en herkomst geen geloof kan worden gehecht.

De verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Zodoende doet zij geen afbreuk aan de hoger weergegeven motieven van de bestreden beslissing. Zij vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door de verzoekende partij niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind. Zij volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij in haar hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

Middels een aanvullende nota van 4 maart 2018 brengt de verzoekende partij de *taskara* van haar echtgenote met voor eensluidend verklaarde vertaling bij. Deze *taskara* toont volgens de verzoekende partij aan dat haar echtgenote afkomstig is uit het dorp Daga in het district Shinwar. Zij beschouwt dit als een duidelijke aanwijzing dat zij voor haar komst naar België wel degelijk in Daga heeft gewoond. De Raad kan uit de vertaling van dit stuk slechts afleiden dat verzoekers echtgenote geboren is in Daga. Dit stuk heeft geen betrekking op verzoekers persoon en bevat geen aanwijzingen met betrekking tot zijn herkomst of verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn komst naar België.

Gelet op het voorgaande, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan de verzoekende partij het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond. Voorts voert zij aan dat zij bij terugkeer naar haar voorgehouden herkomstregio in Afghanistan de aandacht zal trekken van de

plaatselijke bevolking met alle verhoogde veiligheidsrisico's van dien, waaronder een risico op ontvoering of op afrekening. Daargelaten de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar herkomst uit Shinwar, brengt zij geen concrete elementen aan die het bestaan van dergelijk risico in haar hoofd kunnen staven. Een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hierover in gebreke. Tot slot dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

De Afghaanse nationaliteit van de verzoekende partij staat in dezen niet ter discussie. Zij maakt echter niet aannemelijk dat zij voor haar komst naar België in het dorp Daga gelegen in het district Shinwar van de Afghaanse provincie Nangarhar heeft verbleven, noch afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.5. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtoe machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.7. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS